
[2017-57-RE](#)

CAUSA 2017-57-RE

(*Noya Matos c/ Garcia Santa-Maria*)

Número de registre 503-2017. Recurs d'empara

Aute del 19 de febrer del 2018

BOPA núm. 11, del 28 de febrer del 2018

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 22 de novembre del 2017, per la representació processal de la Sra. Maria Cruz Noya Matos, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra l'aute del 27 de juliol del 2017, dictat pel Tribunal de Corts, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció, a obtenir una decisió fonamentada en Dret i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada per la vulneració dels drets al·legats, que revoqui la decisió impugnada i que *"s'acordi la continuació de la instrucció dels referits autes, fent les diligències necessàries, consistents en un altre informe pericial complementari segons referit al fet vuitè del present escrit"*;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 8 de gener del 2018;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Josep-D. Guàrdia Canela;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. La Sra. Maria Cruz Noya Matos va presentar una querella per un presumpte delictes de lesions per imprudència mèdica greu (article 117, apartats 2 i 3 del Codi penal) contra el Dr. Lluís Antoni Garcia Santa-Maria, i alhora exercitava l'acció de responsabilitat civil derivada d'aquest delictes, de forma conjunta, contra la companyia d'assegurances del Servei Andorrà d'Atenció Sanitària i contra l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell.

1.2. Després d'obrir les diligències prèvies corresponents, el 16 de febrer del 2017, la Secció

d'Instrucció 1 de la Batllia va dictar un aute mitjançant el qual acordava l'arxivament d'aquestes diligències prèvies, per tal com de les investigacions dutes a terme se'n desprenia que el querellat havia actuat degudament, sense que s'hagués pogut apreciar una mala praxi en la seva actuació.

1.3. La representació processal de la Sra. Maria Cruz Noya Matos va formular un recurs d'apel·lació contra la decisió de la Batllia, i, el 27 de juliol del 2017, el Tribunal de Corts va dictar un aute en què desestimava aquest recurs d'apel·lació i confirmava íntegrament la decisió d'arxivament de la Batllia.

1.4. La representació processal de la Sra. Maria Cruz Noya Matos va interposar un incident de nul·litat d'actuacions per considerar que s'havien vulnerat els seus drets a la jurisdicció, a un procés degut i a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

1.5. El 13 d'octubre del 2017, el Tribunal de Corts va dictar un aute mitjançant el qual desestimava l'incident de nul·litat d'actuacions plantejat per la part recurrent.

1.6. El 22 de novembre del 2017, la representació processal de la Sra. Maria Cruz Noya Matos va interposar un recurs d'empara, contra l'aute del 27 de juliol del 2017, dictat pel Tribunal de Corts, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció, a obtenir una decisió fonamentada en Dret i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació jurídica de la recurrent

- Aquesta part exposa que arran de la intervenció quirúrgica practicada pel querellat es troba actualment patint una lesió medul·lar irreversible que deriva, segons el seu parer, d'una mala praxi d'aquest.
- Manifesta que va sol·licitar davant la Batllia la pràctica d'un informe pericial per tal de determinar, entre d'altres, les causes del seu estat, i, en particular, si hi podia haver hagut una negligència mèdica per part del metge durant l'operació i quina era l'actuació que s'hagués hagut d'haver seguit.
- En compliment d'aquesta prova, després d'examinar la documentació que consta en autes aportada per ambdues parts, un especialista en la matèria, degudament acreditat, va concloure que no hi havia hagut una mala praxi.
- Aquesta part discrepa del contingut d'aquest informe i de les conclusions a les quals arriba, perquè no es va fer un seguiment de l'estrip del sac dural ocorregut durant la intervenció, perquè no es va tenir en compte la totalitat de les anotacions del curs clínic mèdic i d'infermeria durant l'ingrés hospitalari i perquè el querellat no va realitzar a temps totes les proves que eren necessàries per a l'avaluació d'una possible lesió medul·lar, i no va intervenir de manera convenient per resoldre la lesió esmentada.
- Exposada de manera detallada cada un d'aquests motius per demostrar que les complicacions sorgides arran de la intervenció no van ser comunicades ni a la pacient, ni a cap familiar; que els símptomes que haguessin hagut d'alertar al querellat van aparèixer l'endemà mateix de la intervenció, el qual els va conèixer de forma immediata, però va tardar a actuar i quan ho va fer no ho va fer de la manera adequada.

- Per això va demanar al Tribunal de Corts la realització d'un informe pericial complementari, efectuat per un professional diferent del primer, en què s'aclarissin aquestes qüestions. El Tribunal de Corts va denegar aquest informe, fet que ha situat a aquesta part en indefensió.

- En relació amb el primer informe, retreu a la Batllia no haver comunicat la seva recepció a aquesta part abans de prendre la decisió d'arxivament, per tal que aquesta pogués respondre-hi i defensar-se.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que revoqui la decisió impugnada, que s'acordi la continuació de la instrucció dels autes i que s'efectuï un altre informe pericial complementari.

2.2. Argumentació del Tribunal de Corts

- En l'aute que resol l'incident de nul·litat d'actuacions, el Tribunal de Corts manifesta que la recurrent va poder intervenir en el decurs de la instrucció i va recórrer l'aute d'arxivament; i, que en la decisió d'apel·lació es va donar resposta als arguments de la recurrent.

- Considera que en el procediment no hi va haver cap infracció que hagués situat la recurrent en indefensió i reitera que no s'apreciava cap motiu que justificués la pràctica d'un altre informe complementari emès per un metge diferent del primer, ja que la simple disconformitat amb les conclusions de l'informe forense realitzat per un perit designat pel Servei de Medicina Legal Forense no és una justificació suficient.

- Pel que fa al retret relatiu a la manca de trasllat de l'informe pericial per part de la Batllia abans que aquesta dictés la seva decisió, el Tribunal de Corts destaca que el lletrat de la recurrent va tenir en tot moment accés al contingut de les diligències prèvies, altra cosa és que no les consultés ni s'interessés per la seva tramitació.

2.3. Argumentació del Ministeri Fiscal

- El Ministeri Fiscal considera que la recurrent pretén que el Tribunal Constitucional revisi la interpretació i l'aplicació del dret ordinari efectuades pel Tribunal de Corts.

- Considera que de la lectura de les resolucions impugnades es desprenen clarament els motius pels quals el Tribunal de Corts va estimar que no s'havia produït una negligència mèdica imputable al querellat. Considera igualment que el Tribunal de Corts va donar una resposta suficient i motivada a la globalitat de les pretensions exposades per la part recurrent, raó per la qual no s'han vulnerat els drets fonamentals al·legats.

- Per tant, el Ministeri Fiscal conclou que, d'acord amb l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, aquest recurs d'empara ha de ser inadmès a tràmit per la manca manifesta de contingut constitucional de les seves pretensions.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. El recurs d'empara, establert i regulat als articles 41.2 i 102 de la Constitució, constitueix un procediment excepcional per protegir els drets i les llibertats reconeguts per la Constitució i que, de manera habitual, són tutelats pels tribunals ordinaris.

Aquest Tribunal Constitucional ha proclamat reiteradament que quan examina un recurs d'empara no es converteix en una tercera instància, ni en un tribunal superior, ni en un tribunal de cassació ni en un tribunal suprem. Tot i la seva condició "*d'instància jurisdiccional superior*" (article 85 de la Llei qualificada que el regula), la seva funció se circumscriu a donar una superprotecció als drets fonamentals quan els poders públics vulnerin el contingut essencial d'aquests drets segons el cànon de constitucionalitat.

3.2. Els antecedents exposats a l'inici d'aquesta resolució, les decisions dels òrgans judicials intervinents i el criteri del Ministeri Fiscal permeten arribar a la conclusió que la part recurrent, mitjançant aquest recurs d'empara, pretén reproduir davant aquest Tribunal, la seva pretensió –*res in iudicio deducta*–, iniciada mitjançant una querella pel presumpte delicte menor de negligència mèdica de l'article 117, apartats 2 i 3, del Codi penal i que ha estat desestimada a través de l'arxivament de les actuacions per una resolució de la Batllia –Secció d'Instrucció– i per dues resolucions del Tribunal de Corts. Aquest darrer, a més, va desestimar l'incident de nul·litat d'actuacions plantejat per la mateixa recurrent argumentant que no s'apreciava "*la denunciada vulneració dels drets fonamentals a la jurisdicció, a la defensa, a obtenir una decisió fonamentada en dret i a un procés degut.*"

3.3. Aquest Tribunal Constitucional ha tingut l'oportunitat de pronunciar-se sobre tres recursos d'empara que tenien com a base una suposada mala praxi mèdica. I en tots ells –2007-13-RE, 2008-26-RE i 2013-7-RE– va acordar la seva inadmissió a tràmit.

3.4. En el cas que ens ocupa, la demandant d'empara articula el seu recurs de manera sensiblement anàloga a aquella emprada per argumentar la seva posició sobre el fons de l'assumpte. Només al final del seu escrit al·lega que se li ha generat una vulneració dels drets fonamentals a la jurisdicció, a la defensa, a obtenir una decisió fonamentada en Dret i a un procés degut i, en definitiva, a la tutela judicial efectiva.

De tota manera, aquesta al·legació no deixa de ser genèrica, ja que en concret allò que impugna és la denegació de la pràctica d'un informe pericial mèdic complementari d'aquell que ja es va practicar a les diligències prèvies tramitades a conseqüència de la seva querella i la manca de conferiment de trasllat de l'informe practicat a les parts personades. L'ordenació del procediment i l'admissió i la pràctica de les proves és matèria de l'activitat jurisdiccional dels tribunals ordinaris. El Tribunal Constitucional només intervé quan en el procés ordinari es vulneren drets fonamentals reconeguts a l'article 10 de la Constitució. I és evident que això no succeeix en aquest cas, en el qual es va practicar un reconeixement i una avaluació mèdica, plasmats en un informe extens i fonamentat que els òrgans judicials ordinaris van considerar suficient, motiu pel qual va ser denegada la pràctica d'un altre informe complementari.

Per tot això que s'ha exposat.

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2017-57-RE presentat per la representació processal de la Sra. Maria Cruz Noya Matos, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara, contra l'aute del 27 de juliol del 2017, dictat pel Tribunal de Corts.

2. Notificar aquest aute a la representació processal de la recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal de Corts i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 19 de febrer del 2018.

Isidre Molas Batllori
President

Vicepresident

Dominique Rousseau

Laurence Burgorgue-Larsen
Magistrada

Josep-D. Guàrdia Canela
Magistrat